

Obchodní akademie Tomáše Bati a Vyšší odborná škola ekonomická Zlín

PROJEKT WORK AND LEARN IN EUROPE

Stáže studentů 3. ročníků v Anglii a Německu

Erasmus+

Tento projekt byl realizován za finanční podpory Evropské unie. Za obsah publikace odpovídá výlučně autor. Publikace nereprezentuje názory Evropské komise a Evropská komise neodpovídá za použití informací, jež jsou jejím obsahem.

Projekt *Work and Learn in Europe* byl realizován ve školním roce 2015–2016 díky grantu, který *Obchodní akademie a Vyšší odborná škola ekonomická Zlín* obdržela z programu *Erasmus+*, klíčová akce 1, mobility osob v odborném vzdělávání.

Koordinátorka projektu: Mgr. Olga Šilová

Na přípravě a realizaci projektu se dále podíleli Mgr. Oldřich Kopeček, Mgr. Jiřina Kopalová, Mgr. Martin Volařík (doprovodné osoby), Bronislava Sunková a Jana Meluzínová (finanční vedení projektu). Všem patří velký dík!

Obsah této publikace vznikl převážně z článků, které studenti a učitelé psali pro webové stránky naší školy během svého pobytu v Anglii a Německu, ale i z textů, jež studenti začali sami posílat i po návratu domů.

Texty a fotografie: studenti a učitelé Obchodní akademie T. Bati Zlín

Úprava: Mgr. Olga Šilová

Grafická úprava: Ing. Olga Kavánková

Tisk: SPŠP-COP Zlín

PROJEKTY MOBILIT – CESTA K NOVÝM ZKUŠENOSTEM A ZÁŽITKŮM

V dubnu 2016 strávilo 18 studentů 3. ročníku *Obchodní akademie Tomáše Bati Zlín* čtyři týdny na pracovní stáži v *anglickém městě Plymouth* a *německém Lipsku*. To vše díky programu Erasmus+, z něhož naše škola obdržela grant na projekt mobilit v odborném vzdělávání.

Co přinášejí projekty mobilit?

„Tyto projekty umožňují účastníkům zajistit si prostřednictvím zahraničního pracovního pobytu profesní zkušenosti a získat praktické i teoretické dovednosti ve studovaném oboru a tím se stát kompetentnějšími pro daný obor. Přínosem projektů bývá i zlepšení znalosti cizího jazyka, posílení sociálních kompetencí a osobnostní rozvoj.“ (zdroj: Kompendium schválených projektů Erasmus+, DZS 2015)

Tato definice sice popisuje podstatu a cíl projektů, ale zároveň nemůže dostatečně vystihnout názory, zážitky a osobní příběhy lidí, kteří v rámci projektu vycestovali do zahraničí.

O tom, co prožili a jak se cítili účastníci našeho projektu *Work and Learn in Europe*, se dočtete na následujících stránkách.

Nestěžujte si doma na počasí – Zdravíme z Anglie

Mgr. Olga Šilová

Pokud by vám nyní v ČR bylo moc teplo a chtěli byste si stěžovat na počasí, vzpomeňte si na nás, kteří jsme v tuto chvíli v Anglii.

Myslím tím skupinu žáků 3. ročníků, kteří se vydali na pracovní stáž v rámci projektu Work and Learn in Europe. O letním počasí tady v Plymouth rozhodně nemůže být řeč.

Déšť nám trochu vadil hlavně první den, kdy jsme se vydali na prohlídku města, a střídavě museli vytahovat deštníky a sluneční brýle. Typičtější aprílové počasí snad neexistuje!

Od úterý jsou studenti u svých zaměstnavatelů a začínají objevovat britské pracovní prostředí. Kromě toho se stali součástí veliké mezinárodní skupiny, která sem přijela získat pracovní a kulturní zkušenosti. S některými zahraničními vrstevníky se naši studenti seznámili v úterý večer na společenském večeru.

Tak hodně zdaru do dalších dní!

Mé začátky v Plymouth? Jazykový kurz v mezinárodní společnosti

Zuzana Kořínková, 3. D

První den, co jsme přijeli, jsem se dozvěděla, že můj zaměstnavatel je týden na dovolené. V agentuře Tellus to vyřešili tak, že budu chodit týden na hodiny angličtiny. Druhý den jsem tedy začala. Kolem mě byli vesměs Němci, Španělé a Italové. Podle testu jsme byli rozdělení do skupin. Já se dostala do skupiny, kde se mluvilo opravdu těžší angličtinou. Jsem ráda, že jsem mohla chodit na tyto lekce, protože jsem se tak naučila spoustu nových slovíček, od učitelů se dozvěděla něco o Plymouthu a od studentů zase o jejich zkušenostech a kultuře.

Další týden nastupuji do práce, tak doufám, že to tam vše budu zvládat a využiji novou slovní zásobu.

S rodinou jsem spokojená, jsou moc milí a rádi s čímkoli pomůžou. Bydlím u architekta a polské učitelky architektury s pejskem. Týden je tu se mnou ještě jedna studentka z Francie. Ve volném čase se ráda procházím městem, zvláště historická část je nádherná. Lidé kolem jsou velice milí a usměvaví. O to se mi tady líbí víc, pokaždé mi taková atmosféra zvedne náladu.

První pozdrav z Lipska

Veronika Chupíková, 3. C

Na rozdíl od našich stážistů v Anglii si na počasí nemůžeme vůbec stěžovat. Sluníčko tu krásně hřeje každý den, déšť nás navštívil jen jednou dopoledne a netrval déle než hodinu.

V pondělí jsme absolvovali prohlídku města s průvodcem a další den jsme již nastoupili na své pracovní pozice. Prvotní obavy z práce se v následujících dnech rozplynuly a pomalu si zvykáme na pracovní nasazení, jazyk i místní způsob života.

Každý večer dobíjíme energii u vydatné večeře v místní restauraci, která je součástí regionálního pivovaru.

Zdravíme všechny studenty a zaměstnance z města hudby. Brzy se můžete těšit na další informace ☺ Tschüss!

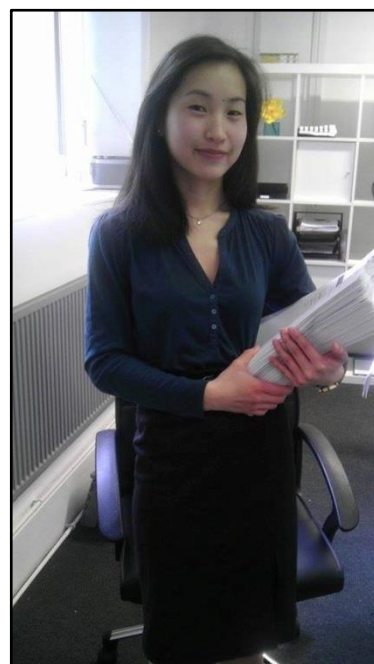
Jak na stáž do Británie, když nejste z Evropské unie

Nomin Batsuuri, 3. D

Stáž v Anglii mě stála velké úsilí. Jelikož nemám české občanství a chtěla jsem v Británii být na pracovní stáži, musela jsem si zažádat o pracovní víza. Ta jsou pro občany států mimo Evropskou unii velmi drahá a pracná. S paní učitelkou Šilovou jsme už od října začaly hromadit veškeré potřebné dokumenty. Za sebou se ale vyskytlo hned několik problémů.

Díky tomu, že paní učitelka napsala organizátorům mnoho mailů s dotazy ledně víza, jsme mohly začít vyplňovat, a to nejprve žádost o tzv. sponzorství. (Ve skutečnosti to neznámá, že vám někdo něco dá zadarmo. Jen vám nakonec vystaví dopis, který potřebujete k finální žádosti.) Sponzorství vyřizuje v Británii organizace Ecorys. Počet dokumentů, které bylo potřeba doložit, nebral konce.

Konečně po asi dvouměsíční práci jsem obdržela dopis o sponzorství a mohly jsme s paní učitelkou začít vyplňovat žádost o pracovní víza online. Musela jsem postupovat přesně podle instrukcí, a pokud to nebylo t'ip-t'op, vraceli nám žádost zpátky. Po odeslání „perfektní“ žádosti jsem musela zaplatit poplatek za žádost o víza, která stála více než 11 000 Kč.

Pak před Vánocemi jsme dokončily všechny potřebné věci, ale stále ještě nebyl konec. Musela jsem jet do Prahy osobně předat veškeré dokumenty a také jít na biometriku (otisky prstů apod.). Jenže nastala další malá překážka. Jelikož nejsem ještě plnoletá, musela jsem si s sebou brát zákonného zástupce. Tak jsme s maminkou, která si vzala volno z práce, jely do Prahy, kde jsem utratila jen za cestu dalších 1 000 Kč. Když jsme konečně došly po dlouhé cestě na biometriku, musely jsme ještě zhruba 2 hodiny čekat, než nás vzali.

Po tom všem zařizování a stresování jsem čekala, než mi z Polska pošlou pas s potvrzeným vízem. Naštěstí po 2 týdnech mi pas i s orazítkovanou stránkou přišel a já byla nejšťastnější na světě.

Napsala jsem to co nejstručněji, ale věřte mi, že toho bylo víc než hodně. Všechno to papírování a všechnen ten tlak! Myslím, že můžete být rádi, že jste ze zemí EU a nemusíte nic ohledně víza řešit. Je to psychicky i finančně velmi náročné. Na veškeré náklady související s vízem jsem si vydělala sama na brigádách. Už od prváku jsem toužila jet na stáž do Anglie, takže jsem neskutečně ráda, že mi to nakonec vyšlo.

Na závěr, velké díky patří paní učitelce O. Šilové, která mi s tím vším pomohla! Děkuji, bez Vás bych tam nejela, a taky děkuji své rodině a přátelům za podporu.

Poznámka:

Milá Nomin, šikovným, slušným a milým studentům člověk rád věnuje svůj čas. A tak i navzdory tomu, že jsem se při žádosti opravdu zapotila (např. ve formuláři byl problém, pokud jste uvedli slovo PC místo computer, vynechali či přidali jedno slovo a podobně), jsem moc ráda, že jste na stáž mohla jet. (O. Šilová)

V Plymouth si každý přijde na své – rozhovor se studenty, kteří jsou na stáži v Anglii

Na otázky odpovídají Josef Fábík (JF), Michaela Sichálková (MS), Michal Kvapil (MK), Eva Mitášová (EM) a Zuzana Kořínková (ZK).

Jaká je vaše hostitelská rodina?

JF: Bydlení mám u příjemné paní, která se snaží neustále se mnou mluvit a pomoci mi tím zlepšit mou angličtinu.

MS: Moje hostitelská rodina je skvělá. Jídlo mi zde chutná.

MK: Ubytován jsem u velmi příjemného a přátelského pána, která se snaží neustále komunikovat nejen se mnou, ale i s mými polskými spolubydlícími.

ZK: S rodinou jsem spokojená, jsou moc milí a rádi s čímkoli pomůžou. Bydlím u architekta a polské učitelky architektury s pejskem. Týden je tu se mnou ještě jedna studentka z Francie.

A co vaše pracovní umístění?

MK: S průběhem pracovní stáže jsem zatím spokojen. V práci jde všechno bez problémů. První den jsem se seznámil se všemi pracovníky firmy a spíše sledoval z povzdálí, co a jak zde funguje. Druhý den jsem se již aktivně zapojil do práce. Mým úkolem je z velké části přijímání objednávek přes internetové stránky a plateb za ně. Následně chystání objednávek k odeslání už dělám jen málokdy. Jelikož se společnost, ve které pracuji, nachází ve středu města, přesněji přímo v nákupním centru, nemám to do žádného obchodu daleko a to mě těší.

MS: Když v práci něčemu nerozumím, ochotně mi vše vysvětlí. Pracuji ve firmě, která se nazývá „Unity Lets“. Je to firma, která se zabývá pronajímáním bytů studentům. Všichni jsou tam hodní a já jim pomáhám s činnostmi ve Wordu a také hledám ve složkách a zapisuji různé věci.

JF: S pracovní stáží jsem velice spokojen. V práci jde všechno bez problémů, seznámil jsem se se všemi pracovníky firmy a po zaškolení se pustil do zpracovávání faktur.

EM: V práci jsou všichni milí a kamarádští. Pracuju v organizaci, která pomáhá lidem, kteří byli drogově závislí nebo měli problém s alkoholem a chtějí poradit. Je tu i pro lidi a zvláště děti, které se cítí samy. Byla jsem na prohlídce celého pozemku a byla jsem překvapena, že zde jsou koutky, jak pro malé děti, tak i pro teenagery a dospělé. Taky zde mají posilovnu, kde si může každý zacvičit. Z pozemku je krásný výhled na moře.

Jak byste popsali zdejší prostředí a svůj celkový dojem?

EM: Vlastně každý tady je milý a rád vám pomůže, i lidi na ulici, když se jich chcete zeptat na cestu, vám rádi odpoví a nasměrují vás. To se mi na Anglii nejvíc líbí, jací tady ti lidi jsou.

JF: Ve městě je spousta historických budov, ale i nákupních center, takže si tu určitě každý přijde na své.

MS: V Anglii se mi opravdu moc líbí. Je tu krásná příroda, krásné moře i stavby. Lidé jsou tu velmi milí. Jediné, co mi tu trošku vadí, je zima – všude (:-D).

Týden v Anglii je za námi. Jaký byl?

Patricie Macháčková, 3. D

Na začátku dubna se v rámci stáží v zahraničí programu Erasmus+ vydalo 12 studentů naší školy včetně mě do hrabství Devon ve Velké Británii, konkrétně do města Plymouth. Samozřejmě jsme se těšili, ale mě také občas přemáhal strach z neznámého. Každopádně nás čekala velmi dlouhá cesta.

Vyjeli jsme v neděli ráno. Cestu ze Zlína do Prahy jsme urazili za 3 a půl hodiny, délka letu byla poté hodinu a půl. Letěla jsem poprvé, a tak na mě přišly i obavy, ovšem zbytečné. Výhled z okýnka byl nádherný a přistání se pilotovi povedlo opravdu výtečně. Další pokračování cesty (Londýn – Plymouth) trvalo 5 hodin. Většina jej prospala. Když nás minibus konečně dopravil do cíle kolem půl deváté večer místního času, čekali jsme, až si pro každého přijede někdo z rodiny, u které má bydlet.

Mě přidělili k paní jménem Kelly. Byla jsem nervózní z toho, jaký na ni udělám dojem a jak si budeme rozumět. Po chvilce přijela a byla velice milá, ovšem na britský přízvuk a rychlost, jakou Angličané mluví, jsem zřejmě nebyla připravená. Kelly si nepřijela jen pro mě, ale i pro německou studentku, kterou také na měsíc ubytovává. Když nás dovezla domů, připravila anglický čaj s mlékem, který mi velmi chutná. Byly jsme seznámeny se základními věcmi a poté čekalo už jen vybalování a spánek.

V pondělí ráno si každá z nás udělala snídani, já si vzala „oběd“, který mi Kelly nachystala (houška se sýrem, mandarinka, nějaká malá tyčinka a krevetové brambůrky – na to si musíme ještě zvyknout) a spěchalo se do agentury Tellus, která se stará mimo jiné i o tyto stáže. Pracovníci nás provedli centrem města, ukázali proslulý maják u plymouthského zálivu a Mayflower Steps, což je místo, ze kterého vyplouvali lidé roku 1620 na lodi Mayflower do Ameriky, kde založili evropské osady a později i město Plymouth.

Od úterý již chodíme každý do své práce, kde jsme se první dny víceméně seznamovali s tím, jak to tam chodí. Já s mou spolužačkou pracujeme v realitní kanceláři. Pracovník, který nás má na starost, mluví také docela rychle, takže mám někdy problém rozumět. Občas zde zvedáme telefony, v pátek nám dokonce svěřil sčítání v Excelu. Na příští týden však slíbil i spoluúčast na prohlídkách bytů a domů.

Na sobotu vymyslela paní učitelka krásný výlet – vlakem jsme jeli do nedalekého Looe, poté autobusem do městečka Polperro a odtud zpátky, ovšem tentokrát po pobřeží pěší cestičkou dlouhou asi 9 kilometrů. Chvilí po výstupu z MHD začalo pršet a padaly kroupy, a tak nás napadlo, že příjemná cesta skončila. Nenechali jsme se ovšem zastrašit a šli dál. Naše odhodlání se vyplatilo – asi za 10 minut vysvitlo sluníčko a bylo krásně teplo. Právě aprílové počasí! Chodníček byl tedy kvůli dešti blátivý,

a tak nám bylo jasné, že boty to odnesou nejvíce. Místy jsme se ale opravdu báli, že uklouzneme a budeme špinaví celí. Během chůze si však nešlo nevšimnout opravdu nádherného výhledu na moře, a když jsme sešli dolů na pláž, vůně soli a šumění vln mi okamžitě připomněly mou dovolenou v Chorvatsku. Když nás asi po 3 hodinách cesta dovedla zpátky do Looe, byli jsme opravdu vyřízení. Většina vyhledala nějaké občerstvení, ochutnala Fish and Chips, obhlídla město a jelo se zpátky do Plymouth.

Takový byl náš první týden. Moc se nám tu líbí a posíláme pozdravy do naší školy!

Jak probíhají naše stáže v Německu

studentky z 3. A, B, C a D

Všechny jsme ubytované v krásném penzionu v blízkosti centra. Sdílíme společný apartmán, takže o zážitky není nouze a rozhodně se nenudíme. Každý den trávíme společně a máme plně nabitý program.

Naše pracovní nasazení se stále zlepšuje a pracovní zkušenosti přibývají. Náplň práce máme velmi různorodou.

Silvie a Veronika, 3. C: Jsme umístěny v mediální kanceláři, takže sbíráme zkušenosti ohledně fotografování, úpravy fotek, tvoření reklam, úpravy webových stránek, tvoření vizitek a podobně. Již

první den se nám všichni kolegové od pohledu zdáli milí a sympatičtí, a proto si svoji práci nemůžeme vynachválit.

Markéta Mrázková, 3. B: Moje práce mě velmi naplňuje. Jsem v jazykové škole, která se nachází v centru Lipska. Při své práci mám možnost poznávat mnoho lidí z různých koutů světa a různých věkových kategorií. Všichni spolupracovníci i studenti jazykové školy jsou ke mně velmi milí a tolerantní.

Markéta Zatloukalová, 3. A: Měla jsem štěstí, že moje pracovní umístění je blízko oboru, ve kterém se vzdělávám. Pracuji na radnici. Hned ze začátku se mě ujala velmi milá paní, se kterou si rozumím a která mi se vším pomáhá. Díky této stáži v Německu mám možnost porovnat veřejnou správu Německa a České republiky.

Kristýna Kučerová, 3. D: Do firmy, ve které pracuji, cestuji přibližně půl hodiny tramvají. Často jsem ale i na jiných místech ve městě, kam doprovázím paní ředitelku, která mě tu má na starosti, na různé porady a schůzky. Jinak v kanceláři vykonávám administrativní práce a pomáhám s inventurou. Všichni, se kterými jsem měla tu možnost se setkat, jsou velmi milí a přátelští.

Jak se všechny shodneme, všichni jsou velice přátelští a milí, a proto každé ráno vstáváme s úsměvem a těšíme se na pracovní den.

Tak trochu dramatický výlet

Lucie Přikrylová, 3. D

V sobotu se celá naše skupinka vydala na výlet do měst Looe a Polperro. Na cestě nás provázelo typické anglické aprílové počasí, které během pár minut zahrnuje zimu, déšť a kroupy, ale nakonec vysvitlo slunce, které krásně hřálo a provázelo nás po zbytek cesty. Nám se tak naskytl pohled na sluncem zalitou anglickou krajinu a zdejší skalnaté pobřeží.

Musím říct, že celá naše cesta byla dramatická od začátku až do konce. Hned po vystoupení z autobusu nám jedna spolužačka málem omdlela... Poté jsme vyrazili na tříhodinovou túru podél krásného pobřeží z rybářského městečka Polperro do města Looe. Celou naši túru jsme šli v napětí,

jestli na blátivé cestě uklouzneme, nebo ne. Všichni jsme si ušpinili na stezce boty, a některým se dokonce povedlo si je následně namočit na pláži v mořské vodě.

I přes všechny naše pády, ušpiněné boty a únavu po náročné cestě to byl velmi pěkný výlet, který jsme zakončili v městečku Looe, kde si většina z nás dala Fish and Chips a zmrzlinu. Myslím, že jsme všichni opravdu rádi za to, že jsme se mohli na taková místa podívat, protože to byla ta pravá Anglie.

Proč jsem jel na stáž a jaké to tu je

Petr Krygel, 3. D

Přihlásil jsem se na pracovní stáž v Plymouth ze dvou důvodů. Chtěl jsem vždy využít všech příležitostí k tomu, abych se zlepšil v cizím jazyce, jehož ovládnutí je v dnešní době absolutní nutností. Druhým důvodem, který je pro mě v pomyslném žebříčku důležitosti ještě výše, je vystoupení z komfortní zóny. Jedině tak se totiž člověk může naučit novým věcem, nabere nové zkušenosti a zjistí, jak se dokáže vypořádat s novými situacemi.

Zvláště v prvních dnech pobytu v zahraničí člověku dojde, že ztratil většinu jistot, které zná z domova a které bere automaticky. Najednou se ocitnete v cizím městě, s pracovním umístěním v cizí firmě, ubytování u cizí rodiny s dalšími cizími lidmi. Právě na těch však záleží nejvíce.

Bydlím u jednoho mladého manželského páru – muž pracuje jako chiropraktik, žena jako manažerka jeho lékařské praxe. Pokoj sdílím s francouzsky mluvícím studentem z ostrova Réunion, který se nachází pod Madagaskarem. Hned vedle nás má svůj pokoj německá studentka pocházející z malého města poblíž Stuttgartu. Nebýt právě těchto dvou lidí, asi bych se vypořádával s místními podmínkami o něco hůře. Všichni jsme se od prvního dne stali přáteli nehladě na původ nebo mateřský jazyk.

Pracuji v jedné z největších charitativních organizací ve Spojeném království. Pobočky této charity však fungují i mimo britské ostrovy, dokonce ve více než 90 zemích světa. Mojí pracovní náplní doposud byla starost o internetový obchod, dále balení a odesílání zásilek a také třídění knih, kterých dárce každý den do obchodu přinesou desítky. Jsem rád, že můžu být součástí týmu s lidmi, kteří mě mezi sebe velmi přátelsky přijali. Dosud jsem se stihl seznámit se zaměstnanci pocházejícími z Anglie, Chorvatska a Hongkongu.

Naší motivací ke studiu angličtiny by měl být fakt, že tento jazyk má moc spojit lidi z různých koutů světa, nejde vždy jen o dobrý prospěch.

Náš pracovní den v Německu

Silvie Molková a Veronika Chupíková, 3. C

Cesta do práce nám trvá z celé skupiny nejdéle, jelikož se naše pracoviště nachází za městem v průmyslové zóně. Také proto z hostitelského penzionu vyrážíme každé ráno v 7:15 hodin. Po necelé hodině konečně dojíždíme. Stojíme před firmou a zvoníme na zvonek, za chvíli přichází velmi příjemná paní a otevírá nám dveře. S úsměvem na tváři nás pozdraví „Morgen“ a my vcházíme dovnitř. Odložíme si věci do společné šatny a poté vcházíme do kanceláře, tam na nás již čekají naši spolupracovníci a také nás zdraví.

Kancelář sdílíme spolu se třemi Němci, všichni jsou velice příjemní, hodní a ochotni nám se vším pomoci. Naše pracovní stáž ve firmě Schuster Floristenbedarf zahrnuje především práci na počítači s programy Photoshop a Indesign, ve kterém se tvoří například vizitky nebo se zde navrhují stránky firemních časopisů. Dále také fotografování produktů firmy, ale i spolupracovníků anebo sebe se spolužačkou navzájem jakožto modelek pro různé firemní produkty. Kromě toho tvoříme 3D efekt pomocí programu v ateliéru Alphashot a v neposlední řadě také hledáme určité produkty ve skladu.

Markéta Mrázková, 3. B

Můj pracovní den v Německu začínal již v 6:50, kdy jsem musela vstávat na snídani. Poté jsem měla ještě hodně času, protože do práce jsem chodila většinou na 9:30. Po snídani jsem si vždy ještě chvíli odpočinula a začala se pomalu chystat. Do práce jsem to měla kousek, tak jsem z našeho penzionu vycházela 9:10.

Když jsem dorazila do práce, vždy jsem jako první vyhledala paní, která mě měla na starost a zadávala mi práci. Například jsem měla zařadit smlouvy se zákazníky do šanonu nebo jsem vytvářela tabulky v Excelu a přepisovala jména. Také jsem chodila na nákup potřebných věcí. Když jsem dokončila svoji práci a bylo vše hotovo, mohla jsem jít domů, to bylo většinou kolem 15:30 hod.

Doma jsme se všechny holky sešly a vymyslely nějaký společný program, co bychom mohly ještě dělat před večerí. Často jsme chodily hrát volejbal nebo vyrazily do města nakupovat. V 18:30 jsme šly na večerí do restaurace. Po vydatné večerí jsme dorazily domů. Jelikož jsme měly všechny náročný den, pomalu jsme se chystaly ke spánku.

Martina Janků, 3. D

Moje klasické pracovní ráno začínalo v 9:25, kdy jsem z našeho ubytování odcházela do práce. Pracovní umístění jsem z nás všech měla nejbliž, nacházelo se na stejné ulici přibližně 3 minuty cesty pěšky. Poté co jsem zazvonila, mi některý z velmi přátelských kolegů Wisamaru přišel otevřít.

Popřeju si dobré ráno se všemi pracovníky i s mojí milou Suzi, která mě po celou dobu praxe měla na starost. Zeptá se mě, jak se mi daří a jaký jsem měla včerejší den, a po chvíli mi zadá nový pracovní úkol. Vše mi s trpělivostí vysvětluje.

Většinou jsem se podílela na práci a tvoření programu pro další skupinky, kterým Wisamar zprostředkovával stáž. Mezi ostatní úkoly patřilo i tvoření prezentací, příprava článků na stránky firmy, psaní shrnutí programu předešlých stážistů, nebo vytvoření pomocných slovníčků s překladem pro studenty z různých oborů praxe. Taky jsem se pomáhala s účetními a finančními

záležitostmi firmy. Jakmile jsem splnila pracovní úkol, mohla jsem odejít a užít si zbytek volného slunečného dne.

Kristýna Kučerová, 3. D

Za 10 minut 7 hodin budíček, v 7 hodin snídaně a pak přípravy do práce. Pracovní dobu jsem měla flexibilní, někdy jsem šla do práce na 10:00 hodin, jindy na 8:30 hodin. Záleželo na domluvě s paní ředitelkou, která mi organizovala práci a určovala místo výkonu. Cesta do sídla společnosti mi trvala asi tři čtvrtě hodiny. Ale na zastávce, kde jsem vystupovala, probíhaly stavební práce, takže tramvaje nejezdily tak často. U vratnice jsem se prokázala průkazkou, kterou jsem první den dostala, a mohla jsem pokračovat nahoru do budovy. Vešla jsem do kanceláře, pozdravila klasickým „Halo“ a ujala jsem se zadané práce. Obvykle jsem pracovala na počítači, tvořila objednávky, inventurní soupisy a dělala běžné administrativní práce.

Když jsem nebyla v sídle společnosti, zúčastňovala jsem se různých porad a schůzek v sídlech partnerských společností. Byla jsem se i podívat v garážích tramvajů a autobusů, kde jsem se dozvěděla, jak hromadná doprava v Lipsku funguje. Po splnění zadané práce jsem se vždy vrátila domů, kde jsme si s holkami naplánovaly odpolední a večerní program.

Markéta Zatloukalová, 3. A

Když přijdu na radnici, kde praxi vykonávám, vystoupám po schodech do čtvrtého patra a jdu do kanceláře, kde na mě čeká usměvavá Stefi. Poté se jdeme pozdravit s ostatními kolegyněmi z kanceláře naproti té naší.

Z pošty si vezmeme práci a vrátíme se zpět do své kanceláře. Chvilí pracujeme a poté jdeme zkontrolovat platební automaty, které se nacházejí v budově technické radnice. V poledne se všechny sejdeme u společného oběda. Po něm se opět vracíme ke své práci. Obvyklou náplní mé práce je registrování šeků do počítače a vyplňování různých dokumentů. Jakmile mám vše dokončeno, uspořádám si věci na stole, rozloučím se se svými spolupracovnicemi a mířím do našeho hostitelského penzionu.

Nadšenci vyrazili na anglické venkovské sídlo

Mgr. Olga Šilová

Sobotní výlet po pobřežní stezce nás docela zmohl. Proto jsme se v neděli sešli jen s částí skupiny, kterou bych nazvala nadšenci. Mohli zůstat v postelích, pak pomalinku vstát, dát si čaj a toust s marmeládou a potom třeba v klidném tempu vyrazit do města na procházku nebo nákupy. A oni ne! Vstali mezi sedmou a osmou, sbalili se na cestu a kolem deváté už seděli v centru města na palubě dvoupatrového autobusu, který jel naším směrem.

Vyrazili jsme na *Saltram House*, místní šlechtické sídlo. Že jsme zdatnější chodci než Britové, se ukázalo už v autobusu. Řidič mi silně nedoporučoval, abychom se k Saltramu vydávali ze zastávky, kterou jsem si matně pamatovala z loňska. „To máte odsud moc daleko. A museli byste jít hrozně do kopce!“ sdělil mi a já jsem trochu znejistěla. Ale tuto cestu radily i Google mapy, tak jsme to riskli.

Červený keř č. 1, 2 a 3

Po necelé půlhodince jsme dorazili na místo, aniž bychom si uvědomili nějaké dramatické stoupání. Cestou si ale všímáme nádherné vegetace. Už kvetou magnólie a také kamélie různých barev. A dívejte, tady je asi rododendron! Ale takhle vysoký? Kochám se. Vzápětí všechny tyto rostliny studenti pragmaticky přejmenují na červený keř č. 1, 2 a 3...

Projevili jsme se jako pravá ranní ptáčata, zámeček otvíral až za 40 minut. No co naplat, většina z nás se rozhodla zpříjemnit si ráno posezením u čaje (když už jsme přece v Anglii) nebo kávy, naštěstí je kavárna ještě poloprázdná. Někdo mezitím fotí v parku, aby byla taky nějaká doprovodná fotodokumentace.

Na pokladně jsme dostali lístky a každý z nás ještě jeden velký klíč. Aha, to je pěkné, sami si budeme otevírat, to u nás nemáme. Klíč však ne a ne pasovat do zámku hlavních prosklených dveří! Vysvobodila nás až zevnitř paní průvodkyně, která stěží skrývala smích. „Ty klíče jsou jen symbolické, místo vstupenky...“

Nenápadná nádhera

Jsme tedy konečně uvnitř a překvapí nás, jak se liší styl interiéru od venkovního neoklasicistního vzhledu poměrně jednoduché a světlé budovy. Uvnitř je naopak všechno velmi honosné a často laděné do sytě červené barvy. Informace o zámcích se v Británii podávají jako příběh. (Každá budova má svůj příběh – to je heslo, které razí Národní trust, který spravuje mnoho britských památek.) V případě Saltram Housu posloucháme příběh rodiny Parkerů, která si zamilovala toto

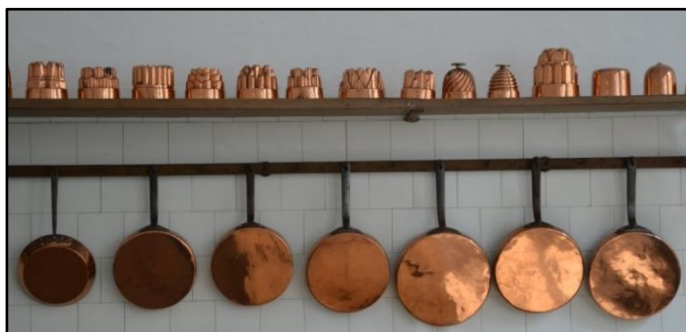
místo a zvelebovala ho i přes některé tragické události v rodině. Prohlídka s průvodkyní je poměrně krátká, ale pak máme šanci projít si vše ještě jednou sami, vlastním tempem. Ale až poté, co se na svá místa v každé místnosti dostaví průvodci – dobrovolníci.

V hlavní roli dobrovolníci

Existence dobrovolníků je věc, kterou zde v Británii velmi obdivuji. Zde na zámku většinou plní funkci odborníků na jeden určitý pokoj. Stojí zpravidla někde v rohu, a pokud se nechcete v místnosti nijak zvlášť zastavovat, neobtěžují vás. Ale jak projevíte zájem, už si s vámi začnou povídat. O „své“ místnosti vědí opravdu hodně. A někdy jim nechybí dramatické nadání, jako místní odborníci na čínský pokoj, která nás svým názorným výstupem až trochu vyděsila. Každopádně dobrovolníci pracují zadarmo, tuto práci dělají ve volném čase. Často se jedná o seniory (prý nejčastěji o bývalé učitele ☺), kteří si tímto způsobem zpestří svůj volný čas, dostanou se mezi lidi a jsou i nadále užiteční. Takže systém, který prospívá všem stranám.

Lesk a bída zámeckého života

Během prohlídky obdivujeme promyšlené detaily i velkolepý styl slavného britského architekta Roberta Adamse; nejvíc asi výzdobu a na míru tkaný obrovský koberec v hlavním salónu nebo také příběh čaje na původních hedvábných tapetách. Já se nemůžu odtrhnout od nádherného pokojíčku

pro panenky s miniaturami běžného zařízení (včetně novin a misky pro psa). Zvědavost i soucit se zaměstnanci budí nádherná a obrovská kuchyň s původním zařízením. Můžeme si potěžkat (a rychle s úlevou vrátíme) hrnce a pánve, v nichž se vařilo. Formy a formičky, které zdobí stěny kuchyně, prozrazují, že rodina Parkerova ráda hostila návštěvy.

Prohlídku docela osvěžují aktivity zaměřené na dětské návštěvníky. Tématem tentokrát je, jak tu lidé trávili volný čas (pokud zrovna nelovili v přilehlém velikém parku). Nejvíc nás zaujmou natahovací dostihoví koníci. Postavíme je všichni na start, oni se opravdu rozběhnou, jen bohužel špatným směrem...

Když vycházíme ven, každý z nás si asi v duchu představuje, jak by se mu v takovém sídle žilo. Čaj o páté v malém salónku za šustění honosných rób, hovory s důstojníky námořnictva či projížďky na koni v nekonečném místním parku? Možná. My jsme ale v jednadvacátém století, takže pěšky vyrazíme zpátky k zastávce u McDonaldu a za hovoru o současných tématech počkáme na dvoupatrový červený autobus.

Představte si...

Áron Fojtů, 3. B

Představte si, že se ráno probudíte v široké posteli se sluncem, které stojí už docela vysoko, opřeným do vašich oken. Příčina je jednoduchá, práce začíná až v devět hodin. Po pozdní snídani nasednete do autobusu, pozdravíte se s usměvavým řidičem a sednete si do druhého patra, v podstatě na jeho místo. Jediným rozdílem je lepší výhled. A když vystupujete ven, ještě jednou se pozdravíte s řidičem, jako všichni ostatní, a on vesele pozdrav opětuje. Na ulici omylem někomu vstoupíte do cesty, za což se vám zdvořile omluví a s úsměvem pokračuje dál.

V práci jsou všichni velmi ochotní a vždy připraveni pomoci, kde je potřeba. Obědovou přestávku můžete strávit venku na lavičce a přitom si užívat slunečních paprsků.

Po práci se stavíte do obchodu, kde všechno, cokoli si vyberete, stojí jedinou minci. Nekonečné druhy čokolád, marmeláda s kousky ovoce anebo raději hranolky z opravdových brambor s čerstvou rybou?

Proč nezakončit den výhledem na moře a za křiku racků si užívat vítr? Nebo si raději v zemi Harryho Pottera přečíst u zapadajícího slunce nějakou knihu? A samozřejmě, dokonalý den se neobejde bez fotečky na památku :-)

Noc s Beatles a Lipsko z mrakodrapu

Mgr. Jiřina Kopalová a studentky ze 3. A, B, C a D

Poslední víkend měsíční stáže v Německu probíhal v kulturním duchu. V sobotu se v Lipsku a v nedalekém městečku Halle konala muzejní noc. Vstupenky za 8 eur nám umožnily i veškerou dopravu zdarma. Využily jsme této příležitosti a vydaly se vlakem do Halle, kde nás lákalo museum Beatles. Prohlédly jsme si spoustu fotek, různých dokumentů a předmětů ze slavné éry Beatles od jejich počátků až do konce. V jednom sále se promítaly videoklipy s největšími hity, tady bychom vydržely dlouho, ale byl čas vrátit se do Lipska. Některé dívky-požárnice chtěly ještě navštívit hasičské museum, ale bohužel ho nenašly.

V neděli se tu běžel lipský maratón, ale nepřidaly jsme se, nemáme natrénováno. Šly jsme se místo toho podívat na hudební festival dětských a mládežnických souborů. Lipsko je totiž především městem hudby. Působili zde takoví mistři jako Richard Wagner, Robert Schumann a hlavně Johann Sebastian Bach. Na festivalu se ale hrála nejen vážná hudba, ale taky jazz a pop. Vystoupily tu i taneční soubory.

Odpoledne jsme pak ještě vyjely na lipský mrakodrap. Z terasy ve výšce 130 m jsme měly Lipsko jak na dlani. Celý kraj je rovný jako stůl. Už se těšíme na naše valašské kopečky!

Poslední víkend v Anglii? Vydáváme se za krásami Devonu a Cornwallu

Mgr. Oldřich Kopeček

V sobotu ráno vyrážíme vlakem do nedalekého městečka Totnes, které je jedním z možných výchozích bodů okružní cesty, během níž se svezeme čtyřmi různými dopravními prostředky. Po chvíli čekání v přístavišti nastupujeme na loď (zimomřivější na spodní krytou palubu) a plujeme po proudu řeky Dart. V průběhu téměř hodinu a půl dlouhé plavby se my odvážnější na otevřené horní palubě střídavě vyhříváme na sluníčku a třese se zimou v prudkých poryvech větru. Zároveň

se bavíme výkladem kapitána, který nám s typickým suchým anglickým humorem popisuje krásy okolní krajiny i říční fauny. Vidíme tak například, že v řece neplave známý zpěvák Seal, nýbrž obyčejný tuleň. Ve městě Dartmouth přestupujeme na trajekt do protějšího Kingswearu, kde na nás čeká parní vlak. V téměř pohádkové atmosféře umocněné ještě kouzelnou paní průvodčí, jejíž věk by mohl směle konkurovat stáří vlakové soupravy, si začínáme říkat, jestli neskončíme v Bradavicích. Vystupujeme ale v Paigntonu, kde namísto nasávání atmosféry přímořského letoviska většina tráví čas nákupy v známých obchodních řetězcích. Na poslední část cesty zabíráme celou přední polovinu horní paluby patrového autobusu a po křivolakých cestičkách se vracíme do Totnes a vlakem do Plymouth.

V neděli se vydáváme opačným směrem, až na západ hrabství Cornwall do města Penzance. Po dvou hodinách strávených ve vlaku protahujeme nohy svižnou procházkou po pobřeží k asi 5 kilometrů vzdálenému místu zvanému St Michael's Mount. Jedná se o přílivový ostrov, na jehož

vrcholku stojí středověký hrad. V době našeho příchodu panuje odliv, a my tedy můžeme suchou nohou přejít na ostrov a vystoupat ke hradu. Jelikož se všichni chceme vrátit včas do Plymouth, nemůžeme se příliš kochat krásnými výhledy či interiéry hradu a celé místo doslova probíháme stylem japonských turistů, kdy se po pořízení několika rychlých fotek hned vydáváme na zpáteční cestu.

Zmožení rychlou chůzí plánujeme ve vlaku podřimovat, což nám znemožní skupinka mladých Němců, která se snaží dostat národnostním předsudkům a dělá ve vagónu pořádný hluk. Alespoň nezaspíme a neskončíme v Londýně. Vystupujeme tedy v Plymouth, kde nás čeká už jen několik posledních dní neopakovatelných zážitků, než se vrátíme zpět domů.

Můj pracovní den v Anglii a nečekané setkání

Nomin Batsuuri, 3. D

Pracovala jsem v realitní kanceláři pro studenty s názvem Clever Student Lets. Ráda bych se s vámi podělila o zážitky ze svého obvyklého pracovního dne.

Vstávání v osm hodin z teploučké postele a oblékání se do smart office oblečení, takhle vypadá moje obvyklá ranní příprava. Poté jdu po schodech dolů, pozdravím Chanine (host mum) a dávám si svou oblíbenou snídani v podobě křupavého toastu s peanut butter jelly, samozřejmě tam nechybí ani černý čaj s mlékem. Hned si ve spěchu vezmu do tašky oběd a vyrážím s dobrou náladou do práce. Pěšky do práce vždy přes krásný park, odkud je výhled na moře, to mi ještě víc zvedá náladu.

Dojdu přesně o půl deváté a už mě s úsměvem vítají mé krásné kolegyně. Hned jak jsem si obula podpatky, ptaly se mě: „Would like something to drink, my lovely?“ a já jsem samozřejmě vždy řekla: „Tea, please. Thank you.“ Po klidném vypití dobrého šálku čaje jsem se dala do práce. Vzala jsem si platební terminál a jedno po druhém začala ťukat čísla účtu, částku a další potřebné údaje jako je den vypršení karty, kód atd. Takhle jsem denně přijímala nájemné od studentů. Přijaté platby jsem archivovala podle data do složek a nepřijaté si vzala lovely Emma. Poté jsem třídila nájemní smlouvy podle abecedy a čísla do hromádky.

Kolem jedenácté, až jsem měla hlad, šla jsem si sednout k Drake Circus Reservoir (vodní nádrž v pěkně udržovaném parku), kde jsem si dala svůj typický oběd v podobě šunkového toastu, k tomu malé brambůrky a nakonec něco sladkého na zub. Měla jsem hodinu na oběd, takže jsem někdy šla do Drake Circus (velký obchodník, kam všichni rádi chodí) dívat se na obchody nebo někdy jen na WiFi.

Přijdu zpátky a znova mě vítají s úsměvem a zeptají se: „You alright, my darling?“ (tohle je nejpoužívanější zdejší fráze). Po dalším šálku černého čaje s mlékem jsem se pustila znovu do práce. Zadávání názvu, adresy a ceny práce našich spolupracujících firem (odborně řečeno náklady :-). Když mám všechny práce hotovy, posílají mě do další kanceláře přes silnici na prohlídku bytů.

Otevřu dveře a všichni na mě: „Hello, my darling, you alright?“ a já s úsměvem odpovím: „Hi, guys, yes, thank you.“ Pak jdu se Sophií vzít si klíče od několika bytů a vyrážíme v Dacií Duster na prohlídku studentských bytů. Cestou si povídáme o zajímavých věcech ohledně Česka, Mongolska nebo Plymouthu. Přijedeme na místo a začíná prohlídka. Byty v různém stavu, několikapatrové budovy s různými pokoji, čistými i neskutečně špinavými, s mezinárodními studenty. Po smíšených dojmech z prohlídky jsme jely zpátky do kanceláře, kde jsem si vyzvedla věci, rozloučila se s kolegy a šla v pět hodin domů.

Takhle vypadal můj obvyklý pracovní den. Samozřejmě v kanceláři byla vždycky sranda, povídali jsme si o různých věcech, smáli se a velmi jsem si to tam užívala. Příjemné prostředí, milí lidé a snad nejlepší práce!

Jedna zajímavost

Nedávno jsme otevřeli novou kancelář a naše firma pozvala majitele všech bytů. Všichni jsme stáli venku ve firemní mikině a měli za úkol doprovodit majitele, kteří přicházeli do naší nové kanceláře.

Asi po hodině k nám mířil černý Mercedes s vlajkou na autě. Z auta vystoupil noblesní pán v obleku, tak jsem ho uvítala a řekla, že jsem stážistka. Hned jsme si začali bavit o tom, co se mi tu líbí a jak je to v ČR. Pak jsem ho doprovodila do kanceláře a mohlo začít slavnostní otevření. Přišla jsem za kolegyní a zeptala se, kdo je ten milý pán. Ona odpověděla, že je to starosta města. A tehdy jsem tam stála s otevřenou pusou a pak si řekla, že mám opravdu štěstí. Tahle událost vůbec není tak obvyklá, potkat se a povykládat si se starostou velkého města. Byla to pro mě zatím největší čest.

Pohled z druhé strany: Rozhovor s Janou Klbíkovou z agentury Tellus

Jak dlouho už pracujete pro Tellus?

Brzy to budou dva roky.

Jak jste se k této práci dostala?

Je to docela dlouhý příběh, ale v podstatě přes svoji „host mum“. Pracovala jsem totiž v Anglii původně jako au-pair. Pak jsem dělala i jinou práci. Ale maminka dětí, o které jsem se původně starala, pracuje v personální agentuře. Zavolala mi s tím, že má pro mě pracovní nabídku. Tak jsem šla na pohovor do Tellusu, no a bylo to.

Jaká je v Tellus vaše funkce a pracovní náplň?

Pracuji jako sales coordinator, což znamená, že komunikuji se školami, připravuji projekty, koordinuji pobyty studentů tady u nás.

Co vás na této práci baví?

Asi právě tvorba projektů a pak to, že se setkávám (hlavně s příjemnými) lidmi.

Co je naopak nejtěžší?

Příznám se, že administrativa, která je s projekty spojená. Ta je někdy hodně náročná.

Jak hodnotíte dlouhodobý pobyt v Anglii z hlediska člověka, který pochází z jiné země?

Je něco, co vám tu chybí? Člověk si musí chvíli zvykat, spousta věcí je v Anglii jinak. Vesměs jsou to ale příjemné odlišnosti, například zdejší zdvořilost. Naopak potom někdy zažívám kulturní šok, když se vracím na Slovensko. Nejvíc mi asi chybí jídlo, na které jsem byla zvyklá.

Vyjížďka ke zdejším jezerům aneb Lipsko a příroda

Veronika Chupíková, 3. C

Den před odjezdem z Lipska jsme si společně všechny užily. Paní učitelka nám zařídila vypůjčení kol na hlavním nádraží, tak jsme vyrazily na projížďku okolo zdejšího jezera.

Nejprve jsme se musely projet S-Bahnem, abychom se přiblížily k našemu cílovému bodu. Od zastávky to potom k jezerům bylo jenom kousek. Když jsme vjely na cestičku okolo jezera, nemohly jsme uvěřit svým očím, jak krásná příroda je tady ukryta. Pomalým tempem jsme projížděly okolo Markleeberger See a kochaly jsme se zelení, která nás obklopovala. První zastávku jsme si udělaly na rozhledně, kde jsme měly krásný výhled na vodní plochy okolo nás.

Druhou zastávku jsme si osladily dortíky ve zdejší kavárně. A jako zakončení celého výjezdu k jezerům jsme se zastavily na pláži a tam jsme se pořádně všechny vyřádily jako malé děti.

Jsme rády, že jsme podnikly i něco jiného než návštěvu různých památek, kterých je v Lipsku a okolí nespočet, a podívaly jsme se také na „naše město“ (naš dočasný domov) z jiné stránky.

Co bylo v Anglii nejdůležitější? Jídlo!

Nomin Batsuuri a Zuzka Kořínková, 3. D

Člověk by si myslel, že studenti budou po pracovní stáži v zahraničí nejvíce psát o své práci, lidech, kultuře a jiných „velkých“ věcech. V následujícím článku se ale dočtete o něčem úplně jiném... (Pozn.: Autorky nestudují obor se zaměřením na mezinárodní gastronomii, jak by se mohlo zdát, ale mezinárodní obchod.)

Jako zkušené „gurmánky“ bychom se s Vámi (já a Zuzka) rády podělily o své chuťové zážitky z dalekého Plymouthu. Zde jsme zkusily snad všechna mezinárodní jídla. Jako první z našeho Bucket listu jsme šly do Nando's, které je proslulé svými kuřaty a exotickými pokrmy s pálivými omáčkami. Daly jsme si Share menu, které obsahovalo Red Pepper Dip & Pitta, Chicken Wings a dále nejnovější Chicken Drumsticks (skvělá kuřecí stehna). Zde jsme měly „heaven in our mouth“, takže jako hodnocení dáváme patnáct kuřat z deseti.

Dále jsme zkoušely mexická jídla, jako jsou Tacos (soft) a Nachos v Arribas (pravá mexická restaurace). Tam to velmi doporučujeme těm, kteří do Plymouthu příští rok pojedou.

Během svého pobytu jsme šly do Ed's Easy Diner, což je jednička mezi restauracemi servírujícími typické americké pokrmy. Zde jsme si daly hot dog, classic beef burger, hranolky, kolu a jako dezert čokoládový pohár, který byl opravdu čokoládový (sklenice plná čokolád Hershey's), a lívance s javorovým sirupem, a také jsme nezapomněly na jejich neznámější Milkshake (jedna porce tak pro tři lidi). Tady jsme byly nejvíce přejedené, takže z 10 burgerů dáváme 13 burgerů.

Naše oblíbená The Caffeine Club (kavárna, která byla otevřená 24 denně) servírovala nejen výborné kávy, ale i jídla a drinky. Tam jsme se Zuzkou zkusily brand new Pizza fries, které si nemůžu

vynachválit. Místo těsta na pizzu hranolky, why not? Musím říct, že byl opravdu výborný nápad si tuto specialitu dát. Pro plnoleté: naše Zuzanka zkusila drink Sunset, který ji tolik nadchl, že si dala i další :D.

Další naše nejoblíbenější Gelato Sundaes, italská cukrárna, kde dělali všechno úplně výborné. Dávaly jsme si tam velké poháry, teplé vafle, výborné café latté a úžasné gelato (zmrzlina) shake. Bylo to všechno tak dobré, že nám ukápla i ta slzička :´). Tahle cukrárna byla ve všem nejlepší!

Zkusily jsme v Plymouthu tolik mezinárodních jídel, že bychom o tom mohly napsat i knihu :D.

A teď k místním anglickým dobrůtkám. Ve městě Looe, na našem prvním výletu, jsme si hned objednaly známé Fish and Chips, které chválí i místní obyvatelé. Jídlo jsme si daly dohromady, a i tak toho bylo víc než dost.

V historickém centru Plymouthu doporučujeme zajít si k Tudor Rose na nejlepší Cream Tea (koláčky s tuhou šlehačkou a marmeládou).

Nejznámější pokrm v Plymouthu pro turisty jsou „pasties“ (teplé pečivo plněné např. masem, zeleninou a brambory), které jsme si daly u Oggy Oggy. Musíme ale říct, že nás to nijak nenadchlo, takže z 10 pasties dáváme 5 pasties.

Každý večer po jídle jsme se ještě příjemně doplnily sladkostmi ze supermarketu. Někdy jsme měly Oreo, jindy zase Mars a Snickers zmrzliny, nebo smoothies (innocent) a koblihy z Tesca (plné marmelády). Tyhle lahůdky jsme si brávaly k moři, kde jsme si udělaly malý piknik při západu slunce. Pocit k nezaplacení ☺

Domácí jídlo (mikroreportáž z anglické hostitelské rodiny)

Po práci přijdu domů a hned na mě čeká v kuchyni teplá večeře, do které se s radostí pustím. Jídlo z talíře mizí za minutku. U mé hostitelské rodiny bylo typické například šťavnaté hovězí maso se žampiony pokryté listovým těstem a jako příloha bramborová kaše s hráškem, nebo beef burger s vynikajícím salátem a home-made chipsy. Také jsem měla full English breakfast a sausage in the hole, které mě nadchly už od pohledu. Díky mé hostitelské paní jsem mohla ochutnat ta nejskvělejší domácí jídla, co jsem kdy jedla.

Měsíc stážování v Anglii a moje vzpomínky

Lucie Přikrylová, 3. D

Náš měsíční pobyt v Anglii se blíží pomalu ke konci a mně se tady natolik zalíbilo, že se mi ani trochu nechce zpět domů. Za jeden jediný měsíc mám tolik zkušeností, zážitků a vzpomínek, že je ani nedovedu pořádně spočítat.

Poznala jsem život v pravé anglické rodině, u které jsem našla druhý domov. Zažila jsem tu nejhezčí oslavu 18. narozenin, kterou mi tady moje „host mother“ Michelle uspořádala. Našla jsem nové přátele. Třeba Francouzku, se kterou jsme si od první chvíle (ne)rozuměly. Měla sice špatnou angličtinu, ale po pár dnech se z nás i tak staly skvělé kamarádky. Podívala jsem se na místa, na která bych se jen tak nedostala a která místním závidím. Zjistila jsem také, jak někteří Britové (ne)pracují (alespoň tedy u mě v práci). Ochutnala zdejší jídlo a pravidelně jezdila dvoupatrovým autobusem, který k Anglii neodmyslitelně patří.

Zažila jsem zde chvíle, které si budu pamatovat celý život a vždycky na ně budu s láskou vzpomínat. Chtěla bych poděkovat všem, kteří se na zařizování naší stáže podíleli, že jsem dostala takovou příležitost. Bez nich bych nic z toho nezažila.

Anglická slovíčka, která se mohou hodit

Abbreviation = zkratka

Advantage = výhoda, prospěch

Approach = přístup

Benevolent = dobročinný

Bound = zavázat se k nějaké povinnosti

Contain = obsahovat

Council tax = obecní daň

Day off = den volna

Deadline = termín odevzdání

Demanding = náročný

Deposit = záloha

Dispatch = odbavit, odeslat

Envelope = poštovní obálka

Feature = funkce

Ferry = trajekt, převoz

Forgeries = padělky

Cheers = na zdraví, pozdrav, běžně užívané při loučení

Increase engagement = zvýšit zapojení

Insurance = pojištění

Invoice = faktura

Issue = problém

Label = cedulka, štítek

Lack/dearth of sth = nedostatek

Landlady/landlord = majitel bytu, který se pronajímá; domácí

Maintain = udržovat

Obligation = povinnost

Order = nařídit/objednat

Payout = výplata

Permit = povolit, povolení

Premium = pojistné

Pros = klady

Queue = fronta

Resign = odstoupit, vzdát se funkce

Retail = maloobchod

Stamp = poštovní známka

Stock take = inventura

Stroke = lomeno na klávesnici

Task = úkol

Teacloth/teatowel = utěrka

Tenant = nájemník

Till = pokladna

Withdrawals = peníze k výběru

Práce

Work environment = pracovní prostředí

Work permit = pracovní povolení

Job seekers = uchazeči o zaměstnání

Job security = jistota zaměstnání

Nebýt v práci

Being out of work = bez práce

Being off work = být na dovolené

Být vyhozen z práce

Formal:

Make redundant, př. I've been made redundant.

Dismiss, př. The management dismissed me.

Informal:

Lay off, př. They're laying me off at the end of the month.

Fire/sack, př. I was sacked. / They fired me.

Zkratky

U/f (unfurnished) = nezařizený

F/f (fully furnished) = plně zařizený

Gff (ground floor flat) = přízemí bytu

2ff (second floor flat) = druhé patro bytu

PCM (per calendar month) = za kalendářní měsíc

ROI (return on investment) = navrácení investice

Německá slovíčka, která se mohou hodit

ja genau – přesně

na klar – jasně

tschüssi – ahojky

die Tastatur – klávesnice

die Bahn – dráha (die Bowlingbahn)

speichern – uložit

umbenennen – přejmenovat

löschen – mazat

öffnen mit – otevřít

der Hintergrund – pozadí

gucken, guck mal – podívat se, podívej

die Weichkante – ohraničení

der Bedarf – potřeba

das Mediabüro – mediální kancelář

das Lager – sklad

die Bestellung – objednávka

fokussieren – zaostřit

verwischen – rozmazat

der Mitarbeiter – spolupracovník

bearbeiten – editovat, upravovat

die Vorschau – náhled

drehen – otočení

freigeben für – uvolnit, odblokovat

ausschneiden – vyříznout, vystříhnout

erstellen – vypracovat

öffentlich – veřejně

der Benutzer – uživatel

die Ansicht – náhled

anpassen – přizpůsobit

sortieren nach – seřadit podle

der Rechner – kalkulačka

das Netzwerk – síť

das Werk – továrna, závod

das Lesezeichen – záložka

der Halt – zastavení

verbinden – spojit, navázat

einfügen – vložit

die Ausbildung – vzdělání

die Ausbildungszeit – doba studia

die Leiterin – vedoucí, ředitel

der Ausbilder – učitel, školitel

die Auszubildende – vzdělávající se

der Briefumschlag – obálka dopisu

die Berufsbilder – popisy práce

der Personalausweis – občanský průkaz

die Ausrichtung – zaměření

die Förderpädagogin – dopravní pedagog

nächste Haltestelle – další zastávka

der Krankenschein – omluvenka	sperrern – zavřít, zamknout
der Verkehrsbetrieb – dopravní podnik	die Forderung – požadavek
der Vertrag – smlouva	rechtswidrig – nezákonný
die Zellen löschen – odstranit buňky	die Verwaltung – správa, řízení, administrativa
die Zellen eifügen – vložit buňky	der Abzug – sleva
die Unterschrift – podpis	tätig – aktivní, účinný
die Umkleidekabinen – převlékací kabinky	der Folder – složka
Nichts zu danken – není zač	echt – skutečně
herunterfahren – zastavit (u počítače = vypnout)	wunderbar – báječně
die Länderkennung – lokalita, národní prostředí	fertig – hotové
verschieden – rozdílný	schicken – poslat
die Menge – množství	bis bald – zatím ahoj
der Gesamtpreis – celková cena	gleich – hned
der Einzelpreis – jednotková cena	die Ankunft – příjezd/přilet
die Rechnung – účet	speichern – uložit
die Lieferung – dodávka	erhalten – obdržet
die Überweisung – bankovní převod	die Möglichkeit – možnost
der Azubi – stážista	die Gelegenheit – příležitost
die Massnahmen – opatření	sowie – rovněž, jakož i
das Zwangsgeld – pokuta	während – zatímco
die Verbesserung – zlepšení	der Teilnehmer – účastníci
Drücke – stiskni (bu přechodů pro chodce)	der Überblick – přehled
abschleppen – odtažení	wichtig – důležitý
die Vereinbarung – dohoda	der Abschluss – absolvování, konec
Mahlzeit! – pozdrav v době oběda	das Wissen – vědomosti
Die Kurtznotizen – krátké poznámky	Alles klar? – Všechno jasné?
	Alles in Ordnung? – Všechno v pořádku?

Plymouth a Leipzig 2016

